

RAPORT PRIVIND FOLOSIREA SERVICIULUI ROMÂN DE INFORMAȚII DE CĂTRE DOMNUL GEORGE MAIOR ÎN SCOPURI PERSONALE

Înființarea Agenției Naționale de Integritate Legea de funcționare

Agenția Națională de Integritate a fost înființată în anul 2007, odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, fiind considerată o necesitate în condițiile instituirii Mecanismului de Cooperare și Verificare. *Menționăm că, la nivel național, la acea dată nu exista o instituție care să cumuleze toate gamele de atribuții ce au fost conferite Agenției Naționale de Integritate, ci multiple instituții cu atribuții distincte.*

Agenția Națională de Integritate funcționează în baza Legii nr.144/2007, republicată. Aceasta a fost modificată și completată prin Legea nr.176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, a fost publicată în Monitorul Oficial al României nr.621 din 2 septembrie 2010 și a intrat în vigoare în data de 05.09.2010, *instituția funcționând potrivit principiului independenței operaționale (art. 15 din Legea nr. 144/2007).*

Totodată, Agenția Națională de Integritate este definită ca fiind o *autoritate administrativă, autonomă, cu personalitate juridică, ce funcționează la nivel național, ca structură unică (art. 13 din Legea nr. 144/2007).*

Potrivit principiului independenței operaționale, președintele, vicepreședintele și inspectorii de integritate **nu vor solicita sau primi dispoziții referitoare la evaluările privind averea persoanelor, conflictele de interese și incompatibilitățile de la nicio autoritate publică, instituție sau persoană (art. 15 alin.(3)).**

Având în vedere existența unui Protocol de cooperare dintre Agenția Națională de Integritate și Serviciul Român de Informații precum și datorită faptului că activitatea Serviciului Român de Informații este supusă controlului parlamentar

efectuat și prin prisma atribuțiilor Comisiei noastre, s-a recurs la verificările activităților desfășurate de Serviciul Român de Informații în relația cu Agenția Națională de Integritate.

În exercitarea atribuțiilor Comisiei, legat de subiectul pe care urmează să-l prezentăm, au fost analizate stenogramele audierilor și a acțiunilor de control parlamentar, efectuate la unitățile centrale ale Serviciului Român de Informații, precum și alte documente și probe depuse în susținerea celor prezentate Comisiei. În susținerea prezentului raport au fost studiate stenogramele și documentele depuse la Comisie de către domnii: Horia Georgescu (două audieri, însumând 166 de pagini de stenogramă), George Maior (două audieri, însumând 158 de pagini de stenogramă), Sorin Blejnar (14 pagini de stenogramă), Dumitru Dumbravă (171 de pagini de stenogramă), Florian Coldea (249 de pagini), dar și a acțiunilor de control parlamentar efectuate la unitățile centrale ale Serviciului Român de Informații și a unor sesizări și documente depuse la Comisie.

Relația instituțională Agenția Națională de Integritate – Serviciul Român de Informații

În baza prevederilor art. 6 din Hotărârea Parlamentului nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare, au fost solicitate Serviciului Român de Informații, la data de 16.10.2017, Protocoalele încheiate cu alte instituții ale statului, începând cu 1 ianuarie 2007 și până în prezent, atât cele în vigoare cât și cele care și-au încetat valabilitatea. În acest sens, Comisia a fost înștiințată asupra existenței unui număr de **65 de protocoale printre care nu se regăsește și protocolul încheiat cu Agenția Națională de Integritate.**

În contextul audierii din 15.11.2017 a domnului Horia Georgescu (fost Secretar General al Agenției Naționale de Integritate în perioada 2008-2012, iar apoi Președinte al Agenției Naționale de Integritate până în 2015), Comisia a aflat de

existența unui astfel de protocol încheiat între Serviciul Român de Informații și Agenția Națională de Integritate.

Observând că nu exista printre protocoalele transmise de Serviciul Român de Informații cel încheiat cu Agenția Națională de Integritate, Comisia a decis solicitarea acestuia atât de la Agenția Națională de Integritate, cât și de la Serviciul Român de Informații. Astfel, la data de 20.11.2017 a fost făcută o solicitare în acest sens la cele două instituții, iar el a fost primit de Comisia Parlamentară la data de 22.11.2017 de la Agenția Națională de Integritate, și abia la data de 16.02.2018 de la Serviciul Român de Informații.

Protocolul dintre Serviciul Român de Informații și Agenția Națională de Integritate are numărul de înregistrare S/19333 din data de 16.03.2011, fiind semnat de către domnul Horia Georgescu, în calitate de secretar general și șef al structurii de securitate al Agenției Naționale de Integritate, și de către domnul Dumitru Cocoru, adjunct al Directorului Serviciului Român de Informații la aceea vreme.

De asemenea, Protocolul a fost încheiat la inițiativa Agenției Naționale de Integritate, acesta având la bază aspecte ce țin de tehnicitatea unor procese IT și aspecte legate de infrastructura critică. Din discuțiile purtate în cadrul audierilor a reieșit faptul că protocolul în cauză a fost perfectat și semnat, din partea Agenției Naționale de Integritate, de către secretarul general la acea dată, domnul Horia Georgescu, fără știința președintelui de atunci al instituției, domnul Cătălin Macovei.

Nu se face vorbire în acest protocol de transmiterea de note informative referitoare la obiectul de activitate al Agenției Naționale de Integritate, deși această practică a existat. Menționăm că acest protocol nu a fost denunțat și/sau declassificat.

Evoluția cronologică a colaborării dintre cele două instituții:

- 1. 2007 – înființarea Agenției Naționale de Integritate**
- 2. 2007 – 2011 – Serviciul Român de Informații nu transmis note informative cu privire la cazuri ce intră în competența Agenției Naționale de Integritate**

3. 2011, 2012-2015 – a existat o colaborare foarte intensă între cele 2 instituții (din 2012, odată cu numirea în funcția de Președinte al Agenției Naționale de Integritate a domnului Horia Georgescu)

Concluzie:

Pentru stabilirea intensității cu care s-a colaborat între Agenția Națională de Integritate și Serviciul Român de Informații, Comisia a solicitat celor două instituții, prin adresele nr. 4c-23/129/20.02.2019 și 4c-23/150/20.02.2019, o situație privind numărul total al persoanelor și numele acestora care au făcut obiectul sesizărilor transmise/primate în perioada 2006-2015. S-a stabilit astfel că în perioada menționată S.R.I. a trimis către Agenția Națională de Integritate un număr de 71 de note de informare (note, note-sinteză și note speciale), privind aproape 600 de persoane, majoritatea cu funcții importante în administrația centrală și locală (miniștri, europarlamentari, deputați, senatori, președinți de consilii județene, secretari de stat, primari, viceprimari, secretari de consilii județene, consilieri de miniștri, directori de instituții etc.).

Legiuitorul nu avea cum să prevadă în anul 1991, atunci când a fost emisă Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, sau în anul 1992 când a fost emisă Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, înființarea în anul 2007 a Agenției Naționale de Integritate, transformând-o exclusiv pentru perioada 2011 – 2015 în beneficiar legal al Serviciului Român de Informații.

În această perioadă legislația a rămas neschimbată dar modul de colaborare dintre cele 2 instituții diferă neavând o bază legală expres prevăzută într-un act normativ.

Notele Serviciului Român de Informații nu erau menționate în procedurile interne ale Agenției Naționale de Integritate și nici în vreun material din evoluția dosarelor, acestea materializându-se exclusiv în autosesizări ale Agenției Naționale de Integritate, asumate de personalul acestei instituții. Persoana în cauză se afla astfel în imposibilitatea de a afla cine a inițiat demersul împotriva sa, cadrul legal al Agenției Naționale de Integritate lăsând posibilitatea

inspectorilor și conducerii instituției „sesizarea din oficiu”. Conducerea Serviciului Român de Informații trimitea către Agenția Națională de Integritate inclusiv referințe privind încadrarea juridică conform căreia persoana care ocupa o funcție publică se afla în stare de incompatibilitate. În cadrul controalelor la structurile Serviciului Român de Informații s-a constatat că toate notele informative către beneficiari treceau pe la Direcția Juridică dar, surprinzător, cele transmise către Agenția Națională de Integritate nu aveau același traseu, Direcția Juridică fiind ocolită, deși, în conținutul notelor informative se făcea trimitere inclusiv la încadrarea juridică de care s-ar face vinovata persoana vizată de informările Serviciului Român de Informații.

Notele de la Serviciul Român de Informații se materializau exclusiv prin autosesizări ale Agenției Naționale de Integritate și se încălcau astfel prevederile art. 12 alin (2) lit. a). din Legea nr. 176/2010 care stipulează:

„(2) Sesizarea din oficiu se face într-una din următoarele modalități:

- a) Pe baza unui raport de sesizare, întocmit de președintele Agenției;
- b) Pe baza unei note întocmite de inspectorul de integritate, aprobată de conducerea inspectorilor de integritate; în cazul în care aceasta respinge propunerea de sesizare din oficiu, refuzul motivat se transmite președintelui Agenției pentru a dispune fie începerea verificărilor, fie menținerea propunerii.”

Notă clasificată ca „Strict Secret” era apoi transpusă într-un document public, ca autosesizare a Agenției Naționale de Integritate, implicit ca document neclasificat.

Procedura de colaborare dintre Serviciul Român de Informații și Agenția Națională de Integritate presupunea transmiterea unei note informative, în exemplar unic, asumate de către conducerea Serviciului Român de Informații, către Agenția Națională de Integritate, urmând ca aceasta, după finalizarea investigației, să returneze Serviciului Român de Informații odată cu respectiva notă, mențiuni cu privire la utilitatea/valorificarea informației transmise. Deși sesizările către Agenția Națională

de Integritate nu erau asumate oficial, fostul director al Serviciului Român de Informații George Maior era în deplină cunoștință de cauză în ceea ce privește conținutul notelor.

Odată cu informarea persoanei referitoare la începerea procedurilor specifice Agenției Naționale de Integritate conform procedurilor prevăzute în Legea nr. 176/2010, persoana în cauză avea dreptul de a consulta dosarul, de a vedea cine a făcut sesizarea și de a aduce, dacă este cazul, lămuriri sau orice alte documente care ar ajuta la soluționarea cu celeritate a speței. Comisia a constatat că, în cazul notelor primite de la Serviciul Român de Informații, **persoana în cauză era în imposibilitatea de a afla cine a inițiat demersul împotriva sa, acesta fiind un mod netransparent de abordare.**

S-a constatat totodată că procedurile și mecanismele de informare ale Serviciului Român de Informații în ceea ce privește relația cu Agenția Națională de Integritate erau diferite față de alte proceduri stabilite în relațiile cu alte instituții.

Coroborând declarațiile și probele deținute de Comisie putem concluziona, în mod cert și fără echivoc, că domnul George Maior a mințit Comisia de control, denaturând adevărul cu privire la relația instituțională și personală avută cu fostul șef al Agenției Naționale de Integritate, fiind principalul vector raportat la relaționarea instituțională cu Agenția Națională de Integritate, și în particular, în plan personal, formal sau informal, cu Horia Georgescu.

Domnul **George Cristian Maior** a deținut funcția de Director al Serviciului Român de Informații în perioada **octombrie 2006 – ianuarie 2015**. Acesta a încălcat legislația care reglementează activitatea instituției pe care a condus-o și a angajat instituția în acțiuni reprobabile, care au lezat interesele partidelor politice sau ale persoanelor fizice sau juridice. Aceste elemente se circumscriu unor acțiuni de poliție politică, menite să afecteze grav procese democratice, în beneficiul propriu și personal, pentru a obține influență politică nelegitimă, în vederea obținerii funcției de prim-ministru al României, în eventualitatea câștigării alegerilor prezidențiale de către Victor Ponta. De asemenea, domnul George Maior a încălcat și prevederile art. 15

alin. 3 din Legea nr. 176/2010, încălcând principiul independenței operaționale al Agenției Naționale de Integritate.

Între anii **noiembrie 2008 - martie 2012**, domnul **Horia Georgescu** a deținut funcția de Secretar General al Agenției Naționale de Integritate. Începând cu **luna aprilie 2012 până în martie 2015** a deținut funcția de Președinte al Agenției Naționale de Integritate.

Din datele rezultate în urma audierilor, precum și a probelor depuse la Comisie, putem concluziona că domnii George Cristian Maior și Horia Georgescu au dezvoltat o relație personală, prin întâlniri săptămânale (la care se abordau direcții de colaborare între instituțiile conduse de cei doi, precum și alte subiecte cu caracter politic, formal sau informal.

Conform celor relatate în cadrul audierilor, a rezultat o serie de suspiciuni legate de faptul că fostul director al Serviciului Român de Informații se interesa de stadiul anumitor dosare atât din cadrul Agenției Naționale de Integritate, cât și despre evoluția unor dosare aflate pe rol în instanță, interferând cu activitatea instituției, precum și prin influențarea unor alți factori de decizie referitoare la investigații în curs de derulare.

Discuțiile private dintre George Cristian Maior și Horia Georgescu erau legate de parlamentari, miniștri, persoane cu funcții de conducere și putere de decizie în stat cu privire la sesizările înaintate de Serviciul Român de Informații, care să aibă drept consecință influențarea parcursului politic și/sau a vieții publice.

O serie de întâlniri au fost prilejuite de diferite evenimente speciale în sedii ale Serviciului Român de Informații, la restaurante sau reședința privată a lui Horia Georgescu, cu ocazia Crăciunului, unde participau și persoane cu funcții politice sau din justiție.

Totodată, deși domnul George Cristian Maior a afirmat inițial că îl cunoștea vag pe domnul Horia Georgescu, fostul președinte al Agenției Naționale de Integritate a prezentat Plenului Comisiei o serie de probe care dovedesc contrariul (sms-uri, apeluri telefonice, e-mail-uri etc).

În susținerea afirmațiilor că relația dintre cei doi era una foarte apropiată, a fost precizat faptul că, în eventualitatea în care ar fi devenit prim-ministru al României, ca urmare a câștigării alegerilor prezidențiale de către Victor Ponta, domnul George Maior l-ar fi numit pe domnul Horia Georgescu în funcția de Ministru al Justiției, solicitându-i în acest sens un material privind viziunea acestuia asupra reorganizării sistemului judiciar. Mai mult decât atât, domnul George Maior l-a rugat pe domnul Horia Georgescu să meargă la Bruxelles, luând în considerare credibilitatea acestuia în raport cu oficialii europeni, la Comisia Europeană pentru a-și exprima susținerea în vederea numirii doamnei Laura Codruța Kovesi în funcția de procuror șef la D.N.A..

În urma audierilor ulterioare de la Comisie, domnul George Maior și-a menținut afirmațiile cu privire la relația cu domnul Horia Georgescu, reafirmând că îl cunoștea chiar foarte vag, iar la întâlniri comentau rubrica necrologică, această afirmație având un vădit caracter peiorativ, mincinos și ironic.

Informările de la Serviciul Român de Informații au scăzut în frecvență în ultimele luni de conducere ale domnului Horia Georgescu.

Klaus Iohannis și Eduard Hellvig, vizați de tandemul Maior - Georgescu

- Cazul Klaus Werner Iohannis

Din audierile de la Comisie și din informațiile primite din partea Serviciului Român de Informații, a rezultat că, în cazul fostului primar al municipiului Sibiu, domnul Klaus-Werner Iohannis, **procedura a fost declanșată de către Serviciul Român de Informații prin Nota nr. 00983838 din 20.02.2013.**

În legătură cu acest caz facem mențiunea că, din datele transmise de către Serviciul Român de Informații în urma unor verificări interne, Serviciul avea informația referitoare la o posibilă stare de incompatibilitate a domnului Klaus Werner Iohannis încă din luna ianuarie 2013. În data de 20 februarie 2013, în ziua în care domnul Klaus Werner Iohannis s-a înscris în Partidul Național Liberal, această notă a plecat de la Serviciul Român de Informații către Agenția

Națională de Integritate, ceea ce denotă un mod de lucru viciat, menit să influențeze viața politică, deoarece decidentul la acest nivel privind transmiterea de informații către Agenția Națională de Integritate se regăsea în persoana lui George Maior.

Ulterior transmiterii notei de la Serviciul Român de Informații, **în luna martie au existat 4 informări** ale Agenției Naționale de Integritate către Klaus Werner Iohannis, urmat de comunicatul de presă al Agenției Naționale de Integritate din data de 24.04.2013 și de declanșarea procedurilor cu privire la starea de incompatibilitate în care s-a aflat încă din anii 2009 și 2010.

Având în vedere presupusa stare de incompatibilitate a domnului Klaus Werner Iohannis, modul în care acesta a ajuns, în 2010, în situația considerată incompatibilă cu funcția deținută în acel moment (în ședință publică de Consiliu Local, afișată pe site-ul primăriei Municipiului Sibiu și distribuită în presa locală), precum și activitatea ulterioară a Serviciului Român de Informații, care a trimis nota de informare către Agenția Națională de Integritate abia după trei ani (deși informația, fiind publică, nu a necesitat munca specifică unui serviciu de intelligence), fix în momentul când acesta urma să ocupe o funcție politică importantă la nivel național, se poate trage concluzia că serviciul condus de domnul George Maior a acționat vădit pentru influențarea vieții politice din România, împiedicând astfel procesul democratic al Republicii.

Cazul de mai sus îl prezentăm ca exemplu, dar în această situație au mai fost un număr mare de politicieni locali, parlamentari, primari, președinți de consilii județene, miniștri etc.

Potrivit depozițiilor, rezultă faptul că au existat mai multe discuții directe sau telefonice despre acest dosar între Horia Georgescu și George Maior. În particular, s-a făcut referire la convorbirea telefonică dintre cei doi, din data de 19.09.2014, purtată în rețeaua STS (Serviciul de Telecomunicații Speciale) cu referire la acest dosar. Momentul coincide cu solicitarea adresată de Agenția Națională de Integritate, raportată la devansarea termenului de judecată în 33 de dosare aflate pe rolul ICCJ, inclusiv cel al președintelui României, Klaus Iohannis. Comisia a solicitat STS, prin adresa nr. 4c-20/391 din 18.04.2018, date și informații cu privire la această

convorbire. În accepțiunea Comisiei există indicii că George Maior, în calitate de director al S.R.I., a exercitat presiuni asupra lui Horia Georgescu ca acesta să ceară devansarea termenului de judecată pentru acele dosare, să disemineze în presă această informație, în special având ca țintă cauza lui Klaus Iohannis, candidat la funcția de Președinte al României.

Procesul a fost soluționat în favoarea domnului Klaus Werner Iohannis la Curtea de Apel Alba Iulia, în septembrie 2013, din date deținute la nivelul Comisiei rezultând suspiciunea exercitării de presiuni în vederea devansării termenelor în instanță. În noiembrie 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis judecarea pe fond a recursului formulat de Agenția Națională de Integritate în dosarul de incompatibilitate al lui Klaus Werner Iohannis, în final procesul fiind soluționat definitiv în favoarea domnului Klaus Werner Iohannis la data de 21.01.2015.

- Cazul Eduard Raul Hellvig

În urma unor discuții aparute în spațiul public cu privire la posibile stări de incompatibilitate în care s-ar fi aflat domnul Eduard Raul Hellvig, Ministru Dezvoltării Regionale și Turismului la aceea dată, precum și alte persoane aflate în funcții publice, Comisia a solicitat Serviciului Român de Informații să ne pună la dispoziție nota informativă transmisă către Agenția Națională de Integritate în speța respectivă.

Comisia a constatat faptul că Nota a fost transmisă Agenției Naționale de Integritate în noiembrie 2012 și făcea referire la o posibilă stare de incompatibilitate în care s-ar fi aflat domnul Eduard Raul Hellvig încă din data de 01.07.2004, deci **asupra unei stări de incompatibilitate produsă cu 8 ani înainte**. De menționat faptul că, în legătură cu nota informativă solicitată, se constată că aceasta nu s-a mai regăsit în format fizic în cadrul Serviciului Român de Informații și a fost reconstituită din sistemele informatice ale instituției.

Totodată, Agenția Națională de Integritate a anunțat, pe 9 noiembrie 2012, adică în prima zi de campanie electorală, că domnul Eduard Raul Hellvig, la acea dată

ministru al Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, este incompatibil pentru că, pe lângă funcția ministerială, a fost director la o firmă, cercetător în științe politice la o altă societate și a încasat salariul de la o bancă de celule stem.

Domnul Horia Georgescu susține că a fost anunțat de către domnul George Maior despre nota pe care urma să o primească din partea Serviciului Român de Informații referitoare la domnul Eduard Raul Hellvig, inclusiv cu referiri la ora și calendarul ce urma a fi parcurs.

În urma declanșării procedurilor specifice Agenției Naționale de Integritate, domnul Eduard Raul Hellvig și-a depus demisia din funcția de ministru.

Menționăm că, în decembrie 2014, Eduard Raul Hellvig a câștigat procesul cu Agenția Națională de Integritate la Înalta Curte de Casație și Justiție, care a respins raportul inspectorilor de integritate. De asemenea, de precizat este faptul că la judecarea pe fond a cauzei, Curtea de Apel București a dat câștig de cauză Agenției Naționale de Integritate!

Aceste cazuri se înscriu în seria „coincidențelor”, ambele persoane aflându-se în momente cheie ale carierelor politice, urmând să ocupe funcții importante pe scena politică românească.

- Cazul Victor Viorel Ponta

În urma audierilor de la Comisie ne-a fost prezentat cazul domnului Victor Viorel Ponta, fost Prim Ministru al României, pentru care, conform celor afirmate de domnul Sorin Blejnar, șeful Agenției Naționale de Administrare Fiscală la aceea data, domnul George Maior a încercat influențarea demersurilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală în ceea ce privește suspiciunea referitoare la modalitățile de sponsorizare a echipei de raliu din care făcea parte domnul Victor Viorel Ponta. Astfel, cu ocazia unui eveniment găzduit de domnul Gabriel Oprea, la Palatul Snagov,

Sorin Blejnar susține că a fost abordat de către George Maior, acesta din urmă solicitându-i să tergiverseze dosarul în care era implicat Victor Ponta.

În momentul constatării de către Agenția Națională de Administrare Fiscală a unor posibile mențiuni false în declarația de avere, s-a luat decizia transmiterii dosarului respectiv de la Agenția Națională de Administrare Fiscală la Agenția Națională de Integritate. George Maior l-a atenționat pe Sorin Blejnar cu privire la posibilele consecințe ulterioare sesizării Agenției Naționale de Integritate, și a dat de înțeles că, în calitate sa de director al Serviciului Român de Informații, ar avea posibilitatea să influențeze rezultatele verificărilor în favoarea lui Victor Ponta.

PROPUNERI:

- **Întocmirea unei proceduri unitare și transparente prevăzută prin lege care să reglementeze colaborarea SRI cu alte instituții;**
- **Întărirea atribuțiilor Comisiei de control parlamentar prin transpunerea în lege a obligativității unei persoane de a se prezenta în fața Comisiei atunci când este invitată la audieri, necesitatea depunerii unui jurământ în ceea ce privește prezentarea adevărului complet, precum și stipularea unor sancțiuni în cazul nerespectării celor de mai sus;**
- **Definirea prin lege a beneficiarilor legali ai Serviciului Român de Informații;**
- **Definirea prin lege a amenințărilor la securitatea națională, fără decizii CSAT și protocoale care să adauge la lege;**
- **Întărcerea Serviciului Român de Informații la atribuțiile din lege, interzicând desfășurarea activităților informative și a sesizărilor ce intră în competența Agenției Naționale de Integritate;**
- **Continuarea corespondenței cu Serviciul Român de Informații astfel încât Comisia să intre în posesia unui răspuns neclasificat ce va cuprinde toate numele celor ce au făcut obiectul notelor informative și care au intrat sub incidența cercetărilor Agenției Naționale de Integritate, în perioada în care George Maior a deținut funcția de director al Serviciului Român de Informații**